

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/486/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206993
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213206993.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s. r. o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná advokát a konateľ Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporkyni: B. S., bytom G. R., P. XXX/X, o zaplatenie istiny 0,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. novembra 2013 č. k. 8C/307/2013-37, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **zrušuje**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa) zrušil uznesenie 8C/307/2013-32 zo dňa 30. 10. 2013 v celom rozsahu. Zároveň konanie vedené na súde pod č. 8C/307/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci 6Co/156/2013 prerušil. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danej veci sa vedie konanie o zaplatenie sumy 0,- eur s príslušenstvom. Dňa 08. 11. 2013 navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh a zároveň podal voči uzneseniu 8C/307/2013-32 zo dňa 30. 10. 2013 odvolanie. Súd prvého stupňa o podanom odvolaní rozhodol tak, že mu vyhovel a napadnuté uznesenie 8C/307/2013-32 zo dňa 30. 10. 2013 zrušil. Súdu prvého stupňa bolo z jeho rozhodovacej činnosti známe, že Krajský súd Prešov v konaní 6Co/156/2013 dňa 16. 10. 2013 položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd konanie vedené pod sp. zn. 8C/307/2013 prerušil.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie proti tomuto uzneseniu, v ktorom poukázal na to, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, a to vzhľadom na to, že voči nemu bolo podané odvolanie. Z tejto skutočnosti vyplýva fakt, že formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Tvrdí, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. Poukázal na rozhodnutie Krajského

súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza: „V preskúmvanej veci nejedná sa o prípad uplatňovania pohľadávky zjavne neopodstatnenej, ani o podanie zjavne neprípustného návrhu.“ Poukázal na § 17 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. podľa ktorého môže dlžník (vystaviteľ zmenky) uplatniť námietku, ktorá by inak patrila voči pôvodnému majiteľovi zmenky - remitentovi len v prípade preukázania, že terajší majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka. Pokiaľ táto námietka zo strany žalovaného dlžníka nie je vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd mohol opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu takejto zmenky. Konštatoval, že súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, a preto nie je daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. Navrhovateľ je toho názoru, že Krajský súd predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konania vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1-22 (ďalej aj „nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu“). Prejudiciálna otázka je vykonštruovaná, nerešpektuje prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu. Krajský súd použitím nesprávneho procesného právneho základu v konaní vo veci samej Súdny dvor zavádza a svojím uznesením položil hypotetickú otázku, tzn. Otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora a právnej doktríny nie sú prípustné hypotetické prejudiciálne otázky a Súdny dvor odmieta prejudiciálne otázky položené najmä v prípadoch, ak požadovaný výklad práva Únie alebo posúdenie platnosti aktu Únie zjavne nesúvisia so skutkovým stavom alebo predmetom konania. Prejudiciálna otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý by súd objektívne potreboval pre rozhodnutie veci samej. Prvostupňový a ani odvolací Krajský súd v Prešove sa vôbec nevysporiadali s odvolaním navrhovateľa a najmä nedodržali nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a tým popreli práva navrhovateľa v rozpore s nariadením. Nerešpektovali uplatniteľný procesný predpis a to, že celé konanie je v zásade písomné; nerešpektovali nariadením stanovenú hospodárnosť a rýchlosť konania a to, že podľa nariadenia majú oba súdy výslovne obmedzenú preskúmvaciu právomoc, keďže návrh možno zamietnuť iba z dvoch dôvodov, ktoré nariadenie špecifikuje - pohľadávka je zjavne neopodstatnená alebo je návrh neprípustný. Možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčená a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou považoval za nutné zdôrazniť, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ. Medzinárodná právna úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom. Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Ignorovanie platnej právnej úpravy zmenkového práva bude predstavovať porušenie medzinárodných záväzkov, ktoré sa Slovenská republika zaviazala dodržiavať. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 OSP, o odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 OSP a napadnuté uznesenie v zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ zrušil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali. V zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ môže odvolací súd ďalej rozhodnúť o zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa za splnenia predpokladov uvedených v tomto zákonnom ustanovení. Podľa tohto ustanovenia zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom pripadá do úvahy v prípade, ak ide o rozhodnutie nemeritórnej povahy (nejde o rozhodnutie vo veci samej), napadnuté rozhodnutie bolo vydané bez návrhu a dôvody, pre ktoré bolo napadnuté rozhodnutie vydané, buď zanikli, alebo takéto dôvody v čase vydania tohto rozhodnutia neexistovali. Ak nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených

podmienok neprípadá do úvahy postup podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP. Podľa povahy napadnutého rozhodnutia zrušeného odvolacím súdom podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i/ a podľa štádia, v ktorom odvolací súd o tomto odvolaní rozhoduje, bude ďalej závisieť ďalší procesný postup súdu prvého stupňa. Ak by došlo k zrušeniu napadnutého uznesenia odvolacím súdom po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej, po nadobudnutí právoplatnosti vyššie uvedeného zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu bude spis archivovaný. V prípade, ak dôjde k vydaniu tohto zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v štádiu prebiehajúceho konania pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa bude ďalej pokračovať v neskončenom konaní.

Súd môže podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ OSP prerušiť konanie, ak v inom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

Z obsahu spisového materiálu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvého stupňa napadnutým uznesením prerušil konanie na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/307/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci 6Co/156/2013.

Odvolaciemu súdu bolo v čase rozhodovania o odvolaní navrhovateľa známe, že pred Súdny dvorom Európskej únie prebehlo konanie pod C - 558/13, v rámci ktorého bola riešená otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. V predmetnom konaní zhodne ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 sa navrhovateľ domáhal uplatnenia pohľadávky v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na základe indosovanej zmenky, ktorá slúžila ako zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy a Krajský súd v Prešove uznesením pod sp. zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16. 10. 2013 predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. V. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku: či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Odvolaciemu súdu je známe, že prostredníctvom predsedu Súdneho dvora EÚ zo 4. júna 2014 došlo k výmazu veci C-558/13 z registra Súdneho dvora, pretože Krajský súd v Prešove vzal svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania späť.

Na základe týchto skutočností možno prijať záver, že prerušenie konania vedeného Okresným súdom Komárno sp. zn. 8C/307/2013 do skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie pod C-558/13 je bezpredmetné, pretože je potrebné zohľadniť záver rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o výmaze veci C-558/13 z registra Súdneho dvora.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil, pretože dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli.

Toto uznesenie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.